

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
ГжЗ 295/21
9.9.2021. године
Београд

У И М Е Н А Р О Д А

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ловорке Стојнов, председника већа, Ивана Илића и Снежане Живковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Урош М. Тешмановић, адвокат из Београда, Ресник, ул. Славка Миљковића бр. 74, против тужених “Удружење новинара Обреновца” са седиштем у Београду, Обреновац, ул. Војводе Мишића бр. 205 и Момчила Јоксимовића из Обреновца, ул. Војводе Мишића бр. 205, чији је заједнички пуномоћник Александар Ивковић, адвокат из Обреновца, ул. Карађорђева бр. 6, ради утврђења и накнаде нематеријалне штете, одлучујући о жалбама парничних странака изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ. 394/19 од 25.5.2021. године, у седници већа одржаној дана 9.9.2021. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ жалбе тужиље АА из ... и тужених “Удружење новинара Обреновца” и Момчила Јоксимовића из Обреновца, као неосноване и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду ПЗ.бр. 394/19 од 25.05.2021. године, у ставу првом, трећем, петом и седмом.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за досуђење трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ.бр. 394/19 од 25.05.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље АА из ... и утврђено да је тужени Момчило Јоксимовић из Обреновца објављивањем неистинитих и увредљивих информација у тексту под насловом “... и ... брукају Лазаревац” од ... године у штампаном медију “Нови Палеж” повредио право на достојанство личности, на част и углед и право на приватност тужиље. Ставом другим, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да суд утврди да је тужени “Удружење новинара Обреновца” са седиштем у Београду, објављивањем неистинитих и увредљивих информација у тексту под насловом “... и ... брукају Лазаревац” од ... године у штампаном медију “Нови Палеж” повредио право на достојанство личности, на част и углед и право на

приватност тужиле. Ставом трећим, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле и обавезани тужени “Удружење новинара Обреновца” са седиштем у Београду и Момчило Јоксимовић из Обреновца да тужиле на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде части и угледа насталих због објављивања неистинитих, непотпуних и увредљивих информација солидарно исплати износ од 100.000,00 динара, са законском затезном каматом од 25.05.2021. године до исплате, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде. Ставом четвртим, одбијен је делимично тужбени захтев тужиле којим је тражила да суд обавезе тужене да на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде части и угледа тужиле исплате износ преко досуђеног у ставу трећем изреке пресуде до траженог износа од 600.000,00 динара, са законском затезном каматом од 25.05.2021. године до исплате. Ставом петим изреке, обавезан је тужени одговорни уредник штампаног медија “Нови Палеж” Момчило Јоксимовић из Обреновца да објави увод и изреку ове пресуде о свом трошку без коментара и без одлагања најкасније у другом наредном броју штампаног медија “Нови Палеж” од правноснажности те пресуде. Ставом шестим, одбијен је тужбени захтев тужиле преко досуђеног у ставу петом изреке пресуде до захтева којим је тражила да се обавезе тужени Момчило Јоксимовић из Обреновца, одговорни уредник штампаног медија “Нови Палеж” да ову пресуду објави у целости о свом трошку без коментара и без одлагања најкасније у другом наредном броју штампаног медија “Нови Палеж” од правноснажности те пресуде. Ставом седмим изреке, обавезани су тужени да тужиле солидарно исплате на име трошкова парничног поступка износ од 67.800,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, у року од 15 дана.

Против наведене пресуде парничне странке су благовремено изјавиле жалбе и то тужиле побијајући је у делу одлуке о трошковима парничног поступка због битне повреде одредаба парничног поступка, а тужени у делу одлуке садржане у ставу првом, трећем, петом и седмом изреке пресуде (како то следи из реферата жалбе).

Тужиле је опредељено тражила трошкове другостепеног поступка.

Испитујући правилност побијаног дела пресуде у смислу одредбе члана 386 ЗПП, другостепени суд је нашао да жалбе парничних странака нису основане.

При доношењу побијаног дела пресуде првостепени суд није учинио битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1,3,5,7 и 9 ЗПП, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности. Супротно жалбеним наводима тужених, изрека тог дела пресуде је разумљива, не противречи сама себи или разлозима о битним чињеницама, а дати разлози су јасни и непротивречни и у складу са садржином исправа, записника о исказима датим у поступку и изведеним доказима, што значи да ожалбени део пресуде може да се испита.

Према утврђеном чињеничном стању тужиле је дана 2.9.2019. године поднела тужбу против тужених, ради утврђења повреде права на достојанство личности, на част и углед и право на приватност тужиле насталих објављивањем неистинитих и увредљивих информација у тексту под насловом “... и ... брукају Лазаревац” дана ... године у штампаном медију “Нови Палеж” на страни 8. Изнад наведеног текста

објављен је наднаслов „ Ко су главни ... опозициони шетачи: АА и ...”, и објављена је тужиљина слика. У наведеном тексту изнете су неистините, непотпуне и увредљиве тврдње, тужиља је окарактерисана као „... предводник,, , „лажна самохрана мајка,, , да је „силно мућкала и крала, узимала паре и закидала на ... на штету ...”, , „да је своју интиму просипала и на радном месту,, , да је „плаћени шетач који за сваки излазак плаћен са по 1.200,00 динара, које су повредиле тужиљино право на достојанство личности, част и углед и приватност тужиље, због чега је тужиља трпела душевне болове услед осећања узнемирености, омаловажености и угрожености и што је наведени начин о њој стварана погрешна слика у јавности, те је тражила накнаду нематеријалне штете.

Одлучујући о основаности тужбеног захтева, првостепени суд је да је тужбени захтев тужиље делимично основан. Првостепени суд је у конкретном случају закључио да су повређена права личности тужиље и то достојанство личности, јер су у предметном тексту објављене неистините и објективно увредљиве информације, па је на основу члана 101 став 1 тачка 1 у вези члана 73 и 79 Закона о јавном информисању и медијима донео одлуку као у ставу првом изреке пресуде. Такође, првостепени суд је закључио да тужени нису са дужном пажњом у смислу одредбе члана 9 истог закона проверили истинитост информација и да су предметним текстом причинили штету тужиљи повредивши јој достојанство, јер је оваквим начином писања у објављеном чланку створена погрешна представа о тужиљи, која је приказана као неморална особа, па је применом одредбе члана 112, 113 и 115 Закона о јавном информисању и медијима у вези члана 200 Закона о облигационим односима, нашао да правичну новчану накнаду представља износ од 100.000,00 динара и одлучио као у ставу трећем изреке пресуде. На досуђени новчани износ нематеријалне штете суд је тужиљи досудио и затезну камату почев од 25.05.2021. године, као дана пресуђења, па до исплате на основу одредбе члана 277 Закона о облигационим односима. Такође, првостепени суд је делимично усвојио захтев тужиље за објављивањем пресуде у односу на туженог Момчила Јоксимовића из Обреновца, главног и одговорног уредника применом одредбе члана 120 став 1 и 2 Закона о јавном информисању и медијима, јер је оценио да је налагање одговорном уреднику да правноснажну пресуду објави без коментара и без одлагања о свом трошку правична накнада за претрпљену штету. Одлука о трошковима парничног поступка у ставу седмом изреке донета је применом одредбе члана 153, 154 и 163 ЗПП у вези члана 324 Закона о облигационим односима.

По оцени овог суда, као другостепеног, супротно жалбеним наводима тужених правилна је одлука првостепеног суда којим је у ставу првом изреке побијане пресуде утврдио да је тужени Момчило Јоксимовић из Обреновца, као главни и одговорни уредник медија “Нови Палеж” објављивањем неистинитих и увредљивих информација у тексту под насловом “... и брукају Лазаревац” од ... године повредио право на достојанство личности на част и углед и право на приватност тужиље, те је правилно одлучио када је обавезао тужене “Удружење новинара Обреновца” са седиштем у Београду и Момчила Јоксимовића из Обреновца да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде части и угледа солидарно исплате износ од 100.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 25.05.2021. године, јер су у наведеном тексту изнете неистините, непотпуне и недозвољене информације и тврдње које су објективно подобне да повреде тужиљино

право на достојанство (част и углед у смислу одредбе члана 79 Закона о јавном информисању и медијима). Ово стога што су у конкретном случају тужени засновали вредносни став о тужили на нетачним чињеницама и нису поступили са дужном новинарском пажњом у смислу члана 9 истог закона, у ком случају би знали и могли да знају да су објављене информације неистините и недопуштене.

Неосновано се жалбом тужених указује да је првостепени суд при одлучивању о висини накнаде нематеријалне штете погрешно применио материјално право и то одредбу члана 200 став 1 ЗОО када је тужили досудио износ од 100.000,00 динара.

По налажењу овог суда, као другостепеног, по критеријумима у време доношења побијане пресуде износ од 100.000,00 динара представља правичну новчану накнаду за штету причињену тужили повредом њене части и угледа у смислу одредбе члана 200 став 1 ЗОО, имајући у виду последице које је тужила услед објављивања предметног текста претрпела, непријатности у професионалном и животном окружењу, као и чињеницу да је тужила користила и друга средства заштите у смислу одредбе члана 101 Закона о јавном информисању и медијима, чиме ће последице повреде бити ублажене. Према околностима објављивања, чињеници да је недопуштена информација објављена у новинама које су у тужилином животном и пословном окружењу веома читане и доступне великом броју људи, да су информације подобне да повреде право тужиле на част и углед, а објављене без дужне новинарске пажње и без довољне провере истинитости, те да су код тужиле произвеле осећање узнемирености, омаловажености и угрожености и што је на тај начин о њој стварана погрешна слика у јавности те имајући у виду да тужила није јавна личност и да није морала бити спремна на критику и толерисати и трпети више него остали грађани, по налажењу овога суда правилно је према околностима случаја значају повређеног добра и друштвеној сврси накнаде одмерен новчани износ на име накнаде нематеријалне штете. На досуђени износ тужили је правилно досуђена и законска затезна камата почев од дана пресуђења па до коначне исплате у смислу одредбе члана 277 ЗОО.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка, јер је иста донета правилном применом одредби члана 153, 154 и 163 ЗПП у вези са одредбом члана 324 став 2 ЗОО. Ово стога што у парницама за накнаду нематеријалне штете оштећеном који делимично успе у спору по одредби из члана 153 став 2 ЗПП припадају трошкови заступања и судске таксе према вредности усвојеног захтева. Супротно наводима жалбе тужиле првостепени суд је правилно трошкове обрачунао према вредности предмета спора од 100.000,00 динара, у ком износу је тужила успела у парници, а висина трошкова је одмерена применом важеће Адвокатске тарифе и Таксној тарифи важећој у време настанка таксене обавезе.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 390 и 401 тачка 2 ЗПП је одлучено као у изреци.

Тужила није успела са жалбом па јој не припадају трошкови другостепеног поступка, те је одлучено као у ставу другом изреке ове пресуде, сходно одредби чл. 165 став 1 ЗПП.

**Председник већа-судија
Ловорка Стојнов,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић